

عنوان مقاله:

رابطه یادگیری سازمانی و نوآوری در کار(مطالعه موردی شرکت مخابرات غرب استان مازندران)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت، کارآفرینی و توسعه اقتصادی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا یزدانی - کارشناس ارشد مدیریت دولتی تحول، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

بهزاد فرخ سرشت - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

خلاصه مقاله:

یادگیری سازمانی را می توان یک فرایند پویا از خلق، کسب و جمع آوری دانش به منظور توسعه منابع و ظرفیت، که به عملکرد بهتر سازمان منجر می شود محسوب کرد. نوآوری عبارتست از به کار بردن ایده هایی که برای شرکت جدید می باشد که شامل محصول، فرآیند، مدیریت و سیستمهای بازار می شود. عملکرد یک سازمان و افراد آن وابسته به بسیاری از عوامل مانند مهارت های فردی، یادگیری سازمانی و نوآوری در آن سازمان است. این عوامل با یکدیگر در ارتباط بوده به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم بر عملکرد یک سازمان موثر هستند. حیات سازمان تا حدود زیادی بستگی به مهارت ها و آگاهی کارکنان دارد. هر چه این زمینه ها به هنگام و بهینه باشند قابلیت سازگاری با محیط متغیر نیز بیشتر می شود. سوال اصلی پژوهش حاضر این است که آیا بین یادگیری سازمانی و ابعاد نوآوری رابطه معنادار وجود دارد. بدین منظور پس از بیان مقدمه به بررسی پیشینه نظریه تحقیق پرداخته خواهد شد و پس از بیان موضوع به ارائه مدل تحقیق که همانا با رویکرد یادگیری سازمانی و نوآوری اشاره گردیده است. جامعه آماری تحقیق حاضر عبارتست از کارکنان شرکت مخابرات غرب استان مازندران می باشد و روش گردآوری داده ها، از طریق پرسش نامه و تحلیل آمار توسط نرم افزار Spss می باشد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که بین ابعاد یادگیری سازمانی و ابعاد نوآوری در کار رابطه معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی، نوآوری، ابعاد نوآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/285721>

